

DE POSTRYDER DER PROVINCIE LIMBURG.

Het abonnement is bepaeld op 7 fr. binnen de stad. 8 fr. buiten de stad. Een blad afzonderlyk, 20 centiem. De aankondigingen, per drukregel, 15 centiem. De reklamen, per drukregel 25 centiem.

De Postryder verscheint s' dingsdags, s' donderdags en zaterdags. Men schryft in te Tongeren by M. COLLEE, boekdrukker uitgever van dit blad, groote markt, 20, en by alle postdirecteurs. Alle toezending van brieven, annonces, geld, enz., moet gefrankeerd zyn.

De personen die tot heden hun abonnement aen den Postryder niet betaeld hebben, zyn verzocht ons het bedrag van hetzelfde te doen toekomen tenzy zy liever eene kwitantie door den post ontvangen met verhooging der kosten van inbeuring.

TONGEREN, DEN 25 FEBRUARY.

De *Bien Public* bespreekt, in een zyner laetste nummers, de afwezigheid der heeren Kamerleden en geeft een de wegblyvers zelfs gelyk. Dat verwondert u? Leest het *moniteur* en *daerom* van het gentsche blad en doet nadien uitspraak:

« Men moet, alles wel ingezien, bekennen dat « de lasthebbers der natie, » gelyk men ze nog — waerschyntlyk uit geksheerdery — noemt, in de Kamer eene zeer ondankbare rol vervullen, waervan het niet meer dan raed-selachtig is.

» Is er kwestie van een lid der linkerzyde, hy moet maer ja zeggen op al wat het ministerie, en *neen*, op al wat een tegenstrever voorstelt. Geen initiatief, geen eigen wil meer. Men denkt niet — luid ten minste — in het kamp der vrye gedachte. De zending der ministerieele afgevaardigden bepaelt zich by de uitvoering, gedurende gansch den zittyd, der variatie op dit, « eilaes! al te goed gekend thema: *Brigadier, vous avez raison!* Een militien van het doctrinaire orkest. M. Hymans, bekepte onlangs, met eene naïveteit die niet meer tot zynen ouderdom behoort, dat hy zich onthield een wetsvoorstel in de Kamer aen te bieden, door hem als goed en dringend beschouwd; en hy onthield zich, zegde hy omdat hy de zekerheid had, dat de meerderheid nooit eene niet door 't kabinet veroorloofde stemming doen zou.

» Wat denkt gy van zulke bekentenis? Zy zegt alles! en wy verstaen zeer goed dat, aldus by dwang aen de ministerieele ploeg gespannen, de doktrinaire leden van tyd tot tyd de behoefte gevoelen om hunne velden eens weer te zien, en aen de kleine beek-kens, den blauwen hemel en aen de haentjens en eenden van hunne streck te zeggen: « Gy » ten minste zyt vry, gy, die in de nitge-strekte ruimte het u passende graenkorreltje » zoekt! »

» Wat de leden der regterzyde betreft, zy zyn nog meer te verschoonen dan die der linkerzyde. Waerom ook naer de Kamer komen, deel nemen aen de werkzaamheden der sektiën, als iedere opmerking, zelfs de minst schade-lyke, en de blykbaer gegrondste, nooddlottig

verstooten wordt als bevlekt met klerikalismus.

» Een voorbeeld: er moet eene optelling gedaen worden. Een minister heeft eene verstrooidheid gebad, en gezegd: *vyff en zeven is dertien*; een lid der regterzyde staet zedig op, en na vergiffenis afgesmeekt te hebben voor de groote vryheid die hy neemt, en verzekerd te hebben dat het geene partystreek is, doet hy opmerken dat *vyff en zeven twaelf is*....

» Hierop groot tempest aen de linkerzyde: de eene of andere Bouvier springt op en schreeuwt, rood van grampschap, dat de onafhankelykheid der burgerlyke magt bedreigd is, en de ministerieele afgevaardigden, in plaets van op hunne vingers te tellen, zien naer den eenen of anderen minister en stemmen plegtig en met algemeene stemmen: *dat vyff en zeven dertien is*.

» Men zegge toch niet, dat wy overdryven! Wy zyn volkomen in de waarheid. Men herinnere zich enkel de beraedslaging over de wet der studiebeurzen in den Senaat.

» De heeren Malu en d'Anthonn duidden in het ontwerp gebreken van relaxatie en fouten tegen het fransch aen. Niets hielp: de volzinnen waren, by gevolg onkenbaar: het fransch van M. Tesch was liberael fransch, en by gevolg onafhankelyk van Noël en Chapsal. De wet is gestedend, zonder dat er een puntje veranderd wierd, en de *Moniteur* pronkt met welgevende dekretten, waervan de opsteller niet weerdig zou geoordeeld worden het onderzoek van gegradeerde in de letteren te onderstaen!

» In dien staet van zaken, wy herhalen het, hebben wy den moed niet tegen de achterblyvers in de Kamer te zyn; integendeel, roepen wy hun toe: « gaet wandelen! myn-heeren! gaet wandelen! » Het land zal er niet slechter om zyn, en niet het minste kwaad zult gy er door bedryven.

» Desnoods kunt gy M. Frère volmacht geven: hy zou besturen volgens zynen gril en wil, en de zaken zonden waerlyk niet van uitzicht veranderen.

Kamer.

In hare laetste zittingen heeft de Kamer zich uitsluitelyk bezig gehouden met de discussie over het wetsontwerp van de leening op interest. Deze beraedslaging heeft niets byzonders opgeleverd en schynt ons weinig belang voor de lezers te hebben.

Dempigheid der paerden.

M. Kiener, landbouwer en fabrikant te Gruns-

bach (Hoogere Rhyne), heeft het middel uitgevonden om de dempigheid der paerden te genezen. Het remedie bestaet in rattenkruid (acide arsenieux) 0 gr. 50 en gentiaanwortel 10 gr., te verdeelen in twee pakken, een 's morgens en een 's avonds, in een weinig zemelen gemengd en voer de maeltyd gegeven. Na zedurende acht dagen de remedie toegediend te hebben, onderbreekt men ze, om ze acht dagen nadien te herneemen, de dosis met 15 centigrammen vermeerderende. Acht dagen nadien, nieuwe onderbreking van eene week en nieuwe berytting, andermaal de dosis vermeerderende met 15 centigrammen, tot als wanneer de dosis van twee grammen bereikt zy. Als men tot dit maximum gekomen is, staekt men nogmaels en men het begint eenigen tyd naderhand.

Het poeijer van gentiaanwortel dient tot het verduiken van den arseniek; het maekt een voortreffelyk verkleekingsmiddel uit. Door zyne aanwendung is de arseniek beter verdeeld en derhalve meer opgeslorpt dan indien dezelve alleen toegediend ware.

Een zeventienjarige ruim en eene merrie van veertien jaer waren van eene zeer verregaende dempigheid aangedaen, zoolang dat het treurig was om hen te zien arbeiden. Na verloop van vier maanden gebruik der remedie, hoesteden deze dieren maer zeer weinig en na lange verpozingen. De ruim heeft nog gedurende dry jaer gearbeid, en de merrie, die nog leeft, bewyst voortreffelyke diensten, zoodat zy hare kwaal in 't geheel niet meer gewaar wordt.

De heer Kiener geeft te gelykertyd eenigen raad over de behandeling van het dempige paerd. Na elk werk moet het goed opgewreven en in eenen stal geplaatst worden, waer eene gematigde warmte zich laat gevoelen en die goed verlucht is. Men moet vermyden hetzelve zware lasten te doen trekken en aen verkoudheden bloot te stellen. In het voeder mag er maer weinig hooi voorkomn. Men heeft dempige paerden zien genezen door de enkele afschaffing van een deel der hoeveelheden hooi welke zy ontvingen. De onderbuiks-ingewanden minder gevuld zynde zoo is de borst gemakkeliker en de ademning is minder belemmerd. Nu, dit is het gewichtig punt dat dient opgelost te worden. De geest, de peen, de haver, de distel zyn de gewassen die niet nut kunnen worden aangewend. Men moet weinig te gelyk en dikwyls te eten geven.

Gewigt der runddieren.

De *Gazette des Campagnes* spreekt van eene engelsche doenwyse dienst om het gewigt (zuiver vleesch) van de ossen, kooijen en kalveren te doen kennen, welke zeer goed kan te pas komen aen de landbouwers, by hunne verkoop-ping aen vleeschhouwers.

1° De omvang van het dier over den schoft meten; 2° het getal bekomen centimeters door zichzelf vermenigvuldigen; 3° het bekomen produkt vermenigvuldigen door het getal centimeters gegeven door de lengte van het dier, van

het voorste en den boord des schouderblads tot den staert; 4° het twaelfde gedeelte van het produkt dezer laetste vermenigvuldiging nemen; 5° dit twaelfde gedeelte door 35.937 deelen; 6° de uitkomst der deeling door 21 vermenigvuldigen.

Het produkt dezer vermenigvuldiging wysht het getal kilogrammen zuiver vleesch aen, welke het dier weegt.

Aerdappel-planting.

Na de plantyd der aerdappelen nadert, zal het wel niet ongeraadzaam zyn te herinneren, dat al de aerdappelen geneigd zyn om in eene reet opgaende rigting te groeijen. De oogen van het bovendeel zyn meer uitspringend en ontwikkelen spoediger dan die van het onderdeel. Als men ze plant, moet men diensvolgens de best gevormde oogen bovenwaerts stellen; aldus kan men van 10 tot 12 dagen tyd winnen.

Hof van assisen van Limburg.

LYST DER JURÉS.

1° kwartaal 1865.

- 1 C. Vanderstraeten, schepen te Hasselt. 2 J.-L. Lambrechts, notaris te Herck-de-Stad. 3 W. Janssen, apotheker te Tongeren. 4 F. Vanderhove, brouwer te St-Truiden. 5 H.-H. Nelissen, brouwer te St-Truiden. 6 L. Groenenberghs, stoker te Hasselt. 7 H.-A. Vanderelst, burge-meester te Burg-Leopold. 8 F. Teuwens, stoker te Hasselt. 9 L. Aerts, negociant te Tongeren. 10 J. Kesters, provinciale raedshier te Rothem. 11 G. Hennen, rentenier te Maeseyck. 12 L. Kempeners, ontvanger der belastingen te Herck-de-Stad. 13 Th. Pernot, veerarts te Maeseyck. 14 H. Vanderdonck, brouwer te Maeseyck. 15 H.-J. Bamps, notaris te Lummen. 16 W. Maurissen, eigenaer te Bilsen. 17 W.-L. Ritzen, advokaet te Maeseyck. 18 L.-Th. Van Ormelingen, notaris te Tongeren. 19 Th. Vaes, veerarts te Hasselt. 20 H. baron de Cecil, rentenier te Herck-de-Stad. 21 J.-Ch. Gallewaert, bankier te Hasselt. 22 J.-H. Lemaerts, geneesheer te Hasselt. 23 R. Dawans, geneesheer te Alken. 24 Ch.-H.-N. Van derberck, schepen te St-Truiden. 25 P. D. Bonhomme, eigenaer te Guyovenne. 26 W. Graesbeek, geneesheer te St-Truiden. 27 H.-J.-H. Vanderdonck, gemeente raedshier te Maeseyck. 28 E.-H. Niveau, notaris te St-Truiden. 29 P. Vliegen, burg-meester te Herck-de-Stad. 30 J. Nagels, advokaet te Hasselt.

AENVULLENDE JURÉS

- 1 H.-P. Vriandts, notaris te Tongeren. 2 A. Naecom, zontzieder te Tongeren. 3 L. Sweeck, negociant te Tongeren. 4 F. Marechal, koopman te Tongeren.

DE ERFENIS VAN PINSONNET.

I.

— Voor den duivel, wat doe gy hier zoo vroeg? Het is nauweliks dag; laet my toch liggen.

— Nauweliks dag? Middag, meent gy? gaf Manivot Pinsonnet ten antwoord.

Deze had intusschen zyn horologie van het nachtafletje, hetwelk voor zyn ledikant stond, genomen en hield het voor zyne oogen, die hy met de grootste moeite opende:

— Zie nu eens hoe vroeg, zeide hy, terwyl hy het voor die zyns vriends hield, pas zes uren.

— Ja! na den middag.

— Hoe? Na den middag?... riep Pinsonnet, terwyl hy in zyn bed overeind ging zitten, onmogelyk!

— En ik, ik ben den geheelen dag voor u nuchter gebleven, duivel-sche kerel!

— O, ja!... ja! ik herinner het my al, hernam Pinsonnet gecuwende en de oogen wryvende, ja wel, ik had u gevraagd, of gy my in het koffyhuys Veras wilde wachten, om dan te zamen te ont-byten.

— Juist, en in plaets van te komen, blyft gy op u bed liggen, terwyl ik, een stapel couranten doorsnuffelend, tot vervelens toe, op u blyf wachtten.

— Dat is de schuld van Meirecourt, die my byna den geheelen nacht aen het spel gehouden heeft. Geef myn broek eens aen, dan ben ik dadelyk gereed en geloof my, in plaets van te dejeuneren zullen wy dineren.

is of iedereen tegenwoordig portier is — Kyk, dat is een brief van buiten, zeide Pinsonnet, het adres beschouwende, het schrift is my evenwel onbekent.

Na het zegel verbroken te hebben, las hy het volgende:

Mynheer!

Op my rust de droevige pligt, UED. het over-lyden van den heer Perdrigon, uwen oom, te berigten en tevens de aengname, dat UED. krachtens een testament hetwelk by my berust, tot zynen enigen erfgenaem benoemd is. Dien ten gevolge verzoek ik UED. de goedheid te hebben, naer Miranda te komen, of, in gebreke daarvan, my uw volmagt te zenden. In myne hoedanigheid van notaris van uwen overledeeen oom, geloof ik, dat UED. na ontvingst der erfenis over tien duizend francs zult kunnen beschikken. Sta my toe, enz.

BONNARD,

Notaris te Miranda.

— Wat hoor ik?... Een erfenis?... riep Manivot, die door het verstaenbaer lezen van zynen vriend, den inhoud des briefs geboord had, myn vriend, kom, dat ik de eerste zy, om u geluk te wenschen.

— Kerel! pas toch op, gy scheurt my de kleeren riep Pinsonnet uit, terwyl hy zich van zynen vriend losrukte, die hem in zyne armen knelde alsof hy hem wilde smoren, waerna hy langzaam vervolgde:

— Ik ken u wel, leelyk masker, gy wilt wegr geld ter leen vragen niet waer?

Terwyl Pinsonnet zich verder kleedde, hield Manivot hem eene reeks woorden voor, over het goed, dat hem al slapende gebragt was; over de

fortuin, die soms zulke vreemde grillen heeft; dat die fortuin niet altyd gebindroekt is, en eendelyk zeide hy: dat de ware vriendschap wil, dat alles, het zy goed of kwaed tusschen twee harten, die zy met elkander vereenigd heeft, verdeelt...

Een-klaps viel Pinsonnet hem in de rede:

— Parleu, Manivot, ik denk er over, gisteren verzeekerd gy my de grootste spyt te hebben, dat ik u niet aen die honderd francs kon helpen om het model van een schoonen St. Christostomus te betalen, hetwelk gy voornemens waert voor de aenstaende toonstelling te schilderen. Ik hield my doof na de platheid van mynen beurs gezien en na bemerkte te hebben dat eene nieuwe winterjas noodzakelyk was. Maer thans, goede vriend, ben ik zoo hardhoorig niet meer; het is voor myn hart een waer genoegen, van u die honderd francs, als een bewys van myne toegenegeheid jegens u, te kunnen aanbieden.

Intusschen had hy zyn schryftafel geopend en uit een derzelve laden een rolletje vyl-frances-stukken genomen, dat hy met tevredenheid, zoo goedkoop van Manivot's verzoeken bevyrd te zullen zyn, op tafel nederwierp.

Maer alvorens de honderd francs op te nemen, kruiste Manivot de armen op zynen borst en zyn hoofd achterover werpende, sprak hy met een schorre en statige stem hetwelk zyne verontwaardiging te kennen gaf:

— Ha, zoo! denkt gy een bedelaer voor u te hebben, dat gy my met zulk een ellendige aelmoes menschelyk meent te behandelen? Is het alzo, regtvaardige hemel, dat Oreste zich jegens Pylade gedroeg? Oreste was een edel mensch, mynheer, een edel mensch, ofschoon hy de schande heeft van zyne moeder vermoord te hebben, want had de hemel hem begunstigd met

den dood van eenen ryken oom... hy zou niet ongelaten hebben om aen Pylade te zeggen: Pylade, myn vriend, ik bied noch geld, noch bankpapier aen, dan zou ik onregtvaardigheid bedryven aen de onbaetzuchtigheid uwer vriendschap, maer ik zie de behoefte in, om Italië, dat land van schoone kunstenaers die gy met goed gevolg, beoefenaen zult, doorzeijen; twee jaren, drie jaren, ja! tien jaren offer ik op aen die reis en daerom, o! voorbeeld der ongehuichelde vrienden, bi ik u my te volgen... Kom Pylade, volg my dan naer Milaan, naer Pisa, naer Florence, naer Rome... u te kunnen onthalen, u de onsterfelyke werken van Raphael, van Titiaan, van Carache te laten zien, zal het loon zyn dat ik verlang ga, spoed u, en bestel op myne kosten alle benoodigthed-n voor de reis; spoed u naer Dusautoy en bestel hem, altyd op myne rekening, een geheel zwart pak op lat gy u voor de vorsten en vorstinnen zult kunnen vertoonen. Ga dus, Pylade, zie hier de portefeuille van mynen oom die ik in uwe handen stel. Zie mynheer, aldus zou Oreste tot Pylade gesproken hebben in plaets van zynen vriend, zoodals men eenen bedelaer doet, een ellendige honderd francs voor de voeten te werpen.

Nadat Manivot dat gezegd had, nam hy, onlangs zyne verontwaardiging, de bedelaers-gift van de tafel op en liet haer in zyn broekzak glyden waerna hy Pinsonnet toeriep:

— Vaerwel, mynheer, ik ga naer Vefour, maer niet met u; ik ga alleen... Pylade zou zich schamen, om de beeststeaks heden avond met Oreste te deelen.

En zonder nog een woord te spreken verliet hy het huis van zynen vriend.

Nadat een diner by Vefour hem verkwikt had, doorkruiste hy de stad; den eersten vriend dien